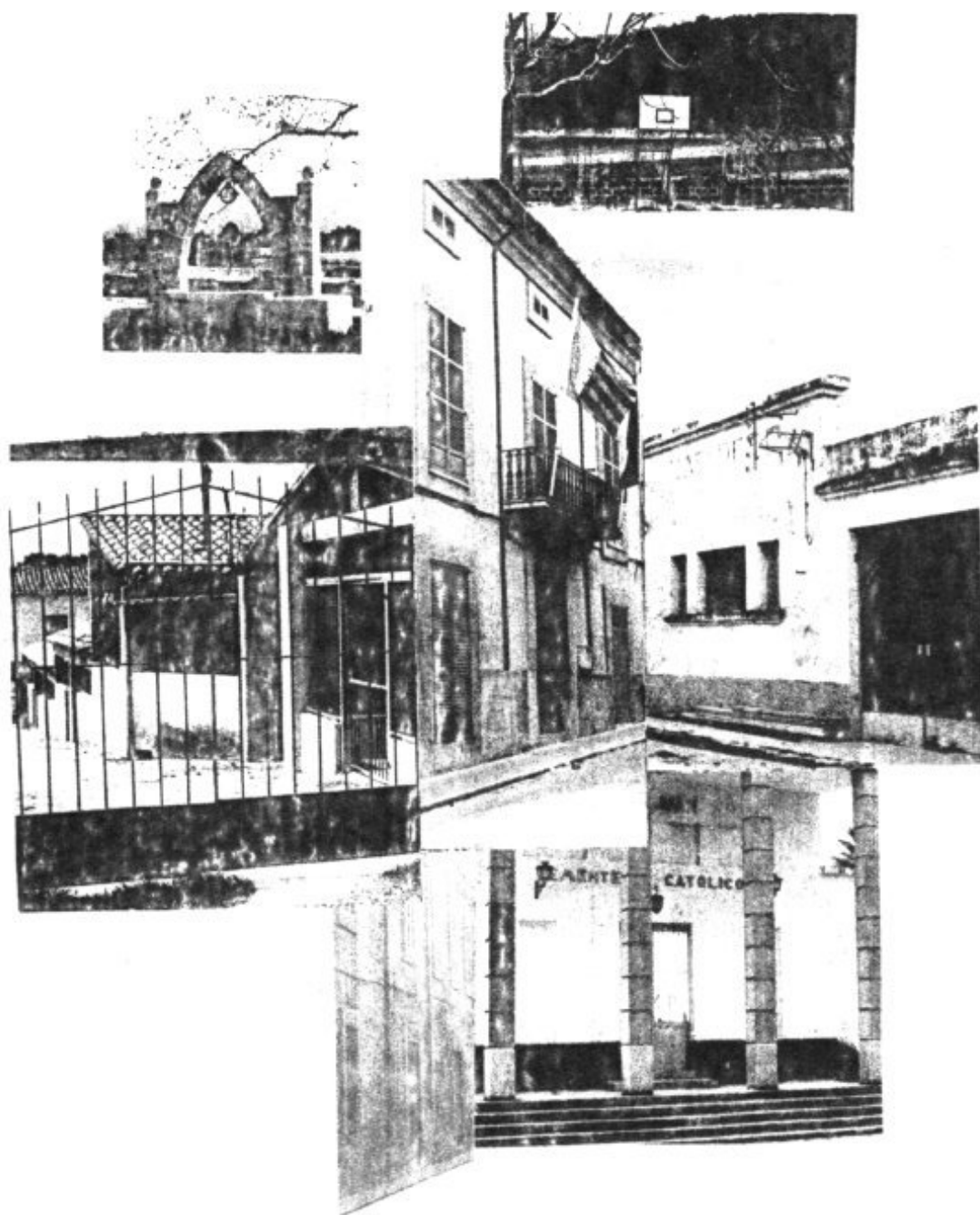

BOLLETI INFORMATIU DEL

TELECLUB

N.º 2.580

S A N T J O A N

A MODO DE JUSTIFICACION

MEMORIA DE LAS ACTIVIDADES
MUNICIPALES DE 1977. SANT JOAN.

por J. Barceló M.

Hemos querido ofrecer a la consideración pública la segunda Memoria, con unos objetivos muy concretos: Justificar con argumentos lógicos nuestra línea de actuación, cumpliendo con el deber del que administra fondos ajenos de rendir cuentas, sometiéndonos humildemente a todas cuantas preguntas pudiera formular el ciudadano de nuestra Comunidad, que ejerciendo su derecho se interesa por los asuntos públicos.

ESTOY EN CONDICIONES PARA AFIRMAR QUE NUESTRO ENSAYO DEMOCRATICO SITUADO EN 1977 HA SIDO POSITIVO PARA NUESTRA VILLA.

Hemos hecho cuanto hemos podido.

Las circunstancias del momento político y económico han condicionado sensiblemente nuestra operatividad en orden a unas realizaciones que no admiten demora pero que haciendo uso de la sensatez, en base a nuestra falta de representatividad, hemos seguido conscientemente las consecuencias que producen los conceptos de provisionalidad y transición.

Nuestro Ayuntamiento pre-democrático se ha esforzado diariamente en ajustar su comportamiento a las directrices democráticas del País. El Respeto a la dignidad de la persona humana, el cumplimiento de la Ley y el deseo de mejorar lo presente han sido nuestros objetivos que traducidos a la práctica nos han dado como resultado: Libertad, Orden y leve superación en el capítulo de obras.

Nuestro único Objetivo ha sido Sant Joan.

Desde un abanico de ideologías, puntos de vista e intereses de partido hemos superado todas las diferencias personales existentes en el seno del Ayuntamiento en pro de un SANT JOAN que necesita ayuda, para modernizar sus estructuras pueblerinas que han empobrecido y siguen empobreciendo la realidad socio-económica actual.

D. Rafael Bauzá Bauzá.

Queremos sentar el precedente informando anualmente a todo el pueblo que así lo desee, mediante la edición de las memorias, porque somos plenamente conscientes de nuestro deber y de vuestros derechos, - teniendo en cuenta la peligrosidad del momento en que lo hacemos, cuando todo o casi todo es argumentable y opinable. Pero nos asiste la convicción plena de que el grado de honestidad y honradez del equipo consistorial no es fácilmente superable, lo cual no impide que mi gestión haya sido deficitaria.

Deseamos que la claridad, la transparencia, la verdad de nuestros actos lejos de todo relativismo y confusionismo llegue a todos los vecinos porque sabemos empíricamente que SAN JOAN sabe valorar, por ello estamos seguros que Uds. sabrán criticar condenando o apreciando nuestra línea de actuación.

El Ayuntamiento debe de ofrecer una mayor disponibilidad de servicios.

No podemos aceptar, ni es lógico además que el Ayuntamiento sea una carga, una oficina de cobro simplemente. Deberá de ofrecer una verdadera imagen de servicio a la comunidad a la que está para servir y no para ser servido.

Es necesario por tanto proseguir este proceso iniciado de responsabilización a fin de que nuestra Comunidad cuente en un futuro próximo con los dignos representantes que merece, elegidos de entre los que vocacionalmente sienten el deber de trabajar por un pueblo mejor.

Puedo asegurar que pese a todas las dificultades existentes, somos Pueblo con capacidad de futuro, con espíritu emprendedor y alto grado de civismo, lo cual conduce a la conclusión de que vale la pena trabajar para Sant Joan.

La extraordinaria persona de nuestro Asesor Jurídico D. Rafael Bauzá ha hecho posible el saneamiento de nuestra economía municipal, haciendo uso de una profesionalidad digna de todo elogio nos ha enseñado a tratar los asuntos públicos con acierto jurídico y amor a la Ley, dando seguridad a nuestra actuación y consejo en nuestras deliberaciones. Desde aquí queremos hacer público nuestro agradecimiento por la desinteresada labor que durante varios años nos ha dispensado. Y en el caso presente no dudo en convertirme en legítimo representante del Pueblo de Sant Joan y decirle: D. Rafael, MUCHAS GRACIAS.

Finalmente diré que por las exigencias del momento, que no por deseo personal, nuestro equipo seguirá con sus posibilidades luchando - y trabajando por y para Sant Joan que nos merece todas nuestras atenciones, esperando y deseando sea esta la última memoria a presentar - por nuestra parte.

SALUTACIÓ

PER JOAN COMPANY GAYÀ

CONSELLER DEL AJUNTAMENT DE SANT JOAN.

Bon vespre a tots, nos trobam una vegada més reunits en aquest saló des poble per a complir lo que crèim és obligació de qualsevol conseller amb un mínim de responsabilitat democràtica.

Han trobat que fos jo que faci aquesta salutació, cosa que no m'agrada gaire, perquè som conscient de ses meves limitacions per a dirigir-me a un auditori com es present que per ventura espera molt més de lo que jo puc donar.

Aclarit això, intentaré explicar a sa meua manera es motiu d'aquesta reunió convocada per aquest grup d'amics que formam s'actual Consistori.

En primer lloc, voldria justificar de qualque manera s. nostra actuació durant aquests darrers temps. Per ventura caldria aclarir que es fet de dir "justificar", no implica forçosament culpabilitat; és a dir, sa nostra actuació pot haver estat acertada o desacertada, però puc assegurar que sempre ha anat acompanyada d'un excés de bona voluntat i ganes de superació.

Se mos pot impugnar que sa nostra representativitat no és vàlida, però és que no n'hi havia d'altra.

Però anem a n'es motiu d'aquesta reunió: Què ha fet s'Ajuntament durant l'any 1.977? Jo diria que ha fet lo que ha pogut. N'hem començades moltes, i n'hem acabades ben poques, i quasi totes per lo mateix: falta de doblers. Però anem per parts: Quan se varen emprendre ses obres d'adecentament d'es cementeri contàvem amb un presupost i un projecte sense acabar que datava de l'any 1.968. Abans de partir ja sabíem que lo sobrant no bastava de cap manera per acabar-la darrera part d'aquest projecte (un presupost totalment desferrat, no actualitzat i seriosament disminuït per diferents causes). No se podien esperar miracles, forçosament es presupost s'havia d'acabar abans d'acabar ses obres, i així ha estat. Pensàrem que es poble contribuís pagant cadascú lo que se gastava davant sa seva propietat. S'ha fet així i molts han pagat, uns altres no i qualcun ha dit que no havia mandat cap feina a ningú. Això mos fa pensar que tal vegada mos equivocàrem amb el plantejament de sa qüestió; a lo millor havíem d'haver consultat al poble sa conveniència d'aquestes obres. Pot ser també que no fos una cosa tan urgent i necessària com mos -

figuràvem. A pesar de tot crec que sa immensa majoria ho ha vist bé, i he de confesar que al manco jo personalment si haguéssim de començar de bell nou, presionaria perquè se realitzassin. Com a encarregat d'aquesta delegació m'agradaria que me donàssiu sa vostra opinió respecte a aquest punt.

En quant a per què s'ha fet tal com està (s'entén lo de s'entrada) s'havia de cobrir un projecte al qual hi havia un depòsit, una sala d'estar, un bany, una sala d'autòpsies i un magatzem o sala trastera, que és així tal com està per ordre d'entrada. Amb aquestes obres s'ha acabat de liquidar es remanent des presupost dit abans, i un poc més.

Passem a un altre punt: Se mos ha criticat sa gran demora en s'es faltat des camí de Son Baró, tota vegada que hi havia una subvenció considerable concedida per part de sa Diputació. Considerant que fa uns quants anys que se va esfaltar es camí de Consolació i es camí des Calderers i que encara falta per recaudar una bona partida de quotes des contribuents, crec que s'explica una mica que no hi hagués massa ganes d'embarcar-se amb altres feines semblants. No obstant això, es va demanar i s'aconseguien altres ajudes. Se va convocar una reunió de veïnats interessats i més o manco se va quedar d'acord en sa distribució de quotes. Es tràmits burocràtics estan en marxa i tot fa preveure que en poc temps se realitzarà.

En quant als altres camins, se van apedaçant així com se pot; i voldria recalcar una cosa: lo que se recauda de prestació personal no cobreix de cap manera es gastos que ocasionen ets arreglos.

I ja que parl de prestació personal, diré que donat s'estat de deterior en què se trobava sa recaptació d'aquest impost, trobarem convenient fer una cridada personal a tots aquests morosos perquè alegassin, si en tenien, motius per no pagar. He de confessar que llevat d'honroses excepcions, se comportaren cívicament. Uns alegaren motius més que justificats, altres no tan justificats i n'hi va haver que no alegaren cap motiu, digueren senzillament que no volien pagar; una postura un poc estranya que requereix un estudi a fons que no faré jo ara.

Una de ses coses que durant l'any mos ha preocupat més, encara que per ventura no ho paresqui, ha estat es problema de ses aigües brutes que brollen en es carrer Consistori. Tot l'any les hem remolcades, però lo cert és que allà estan. S'han estudiat diferents projectes i formes de solució, però cap ha prosperat, a no ser sa darrera, consistent en enllaçar tot el carrer Josep Antoni amb es de Consolació, amb lo qual es problema quedaria aliviat, però no solucionat en es -

meu pensar.

Crec que s'ha d'explicar perquè s'ha obrat així: per aquesta maniobra s'ha demanat ajuda a sa Diputació (estam a s'espera de sa confirmació), la qual, si arribàs solucionaria es problema econòmic.

En canvi per dur aquestes egiúes a sa síquia de Son Santos, que pareix lo més lògic, hi ha una sèrie d'inconvenients quasi insalvables, com és sa il·legalitat d'aquestes obres, que du aparellat no poder confiar en cap classe de subvenció. De manera que ho ha de pagar tot es poble, això originaria un trastorn econòmic per un presupost tan raquític com és es nostre.

Sequidament vull donar una petita aclaració respecte a ses obres realitzades en aquest edifici de s'Ajuntament. Me consta que s'hadit que hi ha coses més necessàries que aules de cultura i jardins per aquest corral. Pot ser que sí, però s'ha de dir que aquesta feina no ha costat cap cèntim a ses arques municipals, i s'ha pogut dur a terme gràcies a una ajuda econòmica que demanàrem per tal fi, i que, com és natural, no se podia gastar a un altre lloc.

Com se veu ben clar, aquest Ajuntament, per quasi qualsevol tipus de maniobra ha de comptar amb una ajuda o s'altra, i és que espre supost és tan curt que no arriba enlloc. Si endemés hi afegim, perquè tot s'ha de dir, que arrastram una suma bastant considerable d'imposts de tota classe que encara no s'han pagat, crec que queda bastant clar se penúria econòmica en què mos trobam quasi sempre.

Això dit, se presta a una sèria meditació: Per què tenim tants de morosos al nostre poble?. Es que es Consistori actual no mereix s'aprovació des poble?. O és una manca d'esperit cívic de comunitat? Voldria creure lo primer, i em conforta pensar que amb ses pròximes eleccions municipals democràtiques, quedarà com diuen, subsanada aquesta anomalia. Si fos ses altres, com diuen, que Déu mos trobi confessats.

Perdonau-me si tal vegada divac una mica, però quan un xerra molt de temps tot sol, sempre corre es perill de personalitzar un poc. Ho dic perquè tal vegada es companys de Consistori i tots voltros vegeu de diferent caire lo que estic dient. M'agradaria creguèssiu que no pretenc ferir ningú, ni criticar cap postura; al revés, som jo, o millor dit, noltros, que admetem tota classe de crítica, sempre que sigui raonada i constructiva. Me pareix veure que hi ha un sector de poble que ha sabut valorar es nostre esforç per posar-mos a s'altura de lo que representam, lo que mos dóna satisfacció (és tota sa paga que tenim i basta). Per altra part, i sent molt s'haver-ho de dir, veig uns altres santjoaners que miren i sempre han mirat a s'Ajuntament com a un grup d'individus que estan aquí per fer sa punyeta i -

emprenyar tothom. I és trist.

Voldria que compreguéssim tots que s'Ajuntament és d'es poble, - no un privilegi d'uns pocs (o almanco així hauria de ser). Durant aquest temps he de confessar que nos hem sentit molt tot sols, és a dir, nos ha faltat la calor popular. Que nos hauria ajudat de molt - la vostra presència en aquest saló quan s'ha anunciat un pleno municipal ¡Què nos hauria ajudat de molt la vostra presència en aquest sa cupa és nostra, per no haver sabut crear aquest ambient de confiança necessària. Esper que se sàpiga veure un intent al respecte amb aquesta convidada avui a totes ses entitats locals i a tot es poble - anit aquí.

No vull passar sense parlar d'un tema que a mi em preocupa: la joventut. Està i ha estat sempre bastant desatesa, sobre tot a nivell municipal, no se l'ha tenguda mai en compte a s'hora de decidir fins i tot en coses que li atanyen quasi directament, com és s'ensenyança cultural esplai i fins en programes de festes que en bona part també són cosa seva. S'explica en certa manera la seva postura i actuació en ses passades fires i festes. Em fa pensar això que a un Ajuntament amb tantes delegacions, no n'hi falta una per estudiar i defensar ets interessos de la joventut.

De política no comptava parlar-ne, però la tentació és tan grossa que hi he caigut. Estam a ses portes d'un fet històric dins els pobles, com seran ses eleccions municipals democràtiques. Quasi ningú n'ha vistes fer, i això em preocupa per lo que respecte al nostre poble. Veig molt poca inquietud política; massa gent pessimista amb la cançoneta de sempre (tanmateix fan lo que volen). Però, qui són es - que ho fan?. Jo crec que és hora de què nos despertem i nos donem compte que, almenys aquí, només fan lo que volen es qui ets altres els ho deixen fer. Convé meditar i prendre consciència de què és quasi un deute que tenim de col.laborar i prendre part als assumptes del nostre poble, independentment de ideologies i partits polítics. Personalment sempre he mantengut es criteri de mirar més a la persona - que an es color des seu partit. A la llarga donarà més resultat dins un poble. I pensem sobre tot que quasi sempre se té lo que s'ha cercat.

Sé que a ell no li agradarà, però no vull deixar d'agrair públicament an es que fins ara ha estat Secretari assessor de Sant Joan, D. Rafael Baucà, la seva labor. Crec que ell és qui ha fet possible - en bona part que aquest acte se pugui realitzar en tanta claretat com pretenia. La seva labor desinteressada com a bon santjoaner que és, - ha fet que avui, dins ses limitacions pròpies de poble petit, tingués

ssim una economia més o manco sanejada, i uns llibres de comptabilitat amb una transparència a prova de qualsevol dubte sospitos.

Pot parèixer una immodèstia, però voldria agrair també an es compa
nys de Consistori sa seva gran labor comunitària, assimilant en bona -
mesura ses idees democràtiques des moment actual. Les veig de diferen-
tes ideologies, però basades sempre en es respecte i el bé comú. Vol-
dria també que em sapiguésseu comprendre i jutjar amb benevolència.

Bé, crec que és hora d'acabar. No comptava xerrar tant. Crec que -
no cal dir que esper no haver-vos cansat; seria una mentida i no hi ha
per què. Solament vull agrair sa vostra paciència per aguantar sa me-
va pesadesa, i fent-ho d'aquesta manera afegiré, si pot servir de con-
sol, que és es primer pic que em sentiui, i quasi segur que serà es da-
rrer. Gràcies una vegada més i bona nit a tots.

vida parroquial

Demografia.-

El balance que ha experimentado la demografía en esta localidad
durante el mes de Marzo es el siguiente :

ab Durante el transcurso del mes de marzo, ha habido las siguientes
defunciones :

01-03-78 Antonia Bonet Oliver " Madò Foc " a la edad de 78 años.

10-03-78 Juan Oliver Barceló " L'amo de Maià " a los 77 años.

25-03-78 Micaela Ferriol Gayà " Madò Ferriol " " " 83 " .

Durante el transcurso del mes de marzo se ha dado el sacramen
to del bautismo a :

04-02-78 Gabriel Bonet Bauzá

Este niño recibió dicho sacramento día 25-03-78.

06-01-78 Margarita Clamor Barceló

Esta niña recibió dicho sacramento día 26-03-78

En lo que abarca el mes de marzo han nacido :

05-03-79 María Bauzá Miralles .

En lo que abarca el mes de febrero en San Juan no se ha adminis
trado el sacramento del matrimonio.

Como ya es habitual, el pasado día 26, festividad de Pascua, se
hizo una colecta, que este año fué destinada a las obras de restau
ración del campanario e instalación de un pararrayos que pocos días
antes habían concluido. Esta colecta recogió la suma de 36.000.- pts

memòria - informe - crònica 1977

Per Joan Gayà Matas,

Conseller del Ajuntament de Sant Joan.

Santjoaners, ¡Bon vespre!

Altres vegades hem estat cridats per cuidar de la redacció i lectura de la crònica anual, corresponent, enguany, a les activitats municipals, desenvolupades durant l'any 1.977. Intentarem enfrontar-nos a n'aquesta tasca i fer-mos, així, mereixedors de la confiança que els nostres companys han depositada damunt noltros.

No hi ha dubte que els santjoaners han conegut èpoques més brillants que la actual. Èpoques en que la vida local s'ha desenvolupat per uns camins, per ventura més austers, però estructurada damunt uns fonaments molt més estables, que els que comporten la vivència del santjoaner de avui.

Segur que seria més còmode, molt més fàcil, parlar, en aquestes circumstàncies, de passades glòries o d'esplendors llunyans. Però, no. No és això lo que volem. Lo que pretenim avui, aquí, és exposar davant vltros la problemàtica actual de la Casa de la Vila, amb to ta la claretat i la cruesa de que som capaços. Lo que pretenim és, precisament, fer un resum dels aconteixements municipals, relatius a l'any 1.977, a manera quasi justificativa de la nostra presència aquí.

Durant l'any 1.977 l'Ajuntament Ple s'ha reunit en 11 sessions ordinàries i en una extraordinària, en el transcurs de les quals s'han presos 42 acords.

La Comissió Municipal Permanent s'ha reunit 12 vegades i ha pres 36 acords.

S'han decretat per l'alcaldia: 186 mandaments d'ingrés i 253 mandaments de pagament.

En Secretaria han tingut entrada: 504 documents i surtida 360.

Durant l'exercici passat han estat tramitats 69 expedients d'obres dels quals 67 han tingut un dictamen favorable i han estat denegats els restants.

S'han produït, en 1.977, 31 neixements i han mort 23 persones, lo que suposa una diferència negativa de 2 individus.

Tenint en compte, per altre part, que han causat baixa en el Padró Municipal de habitants la xifra de 5 persones, el cers total de

residents a Sant Joan en 31 de Dicembre de 1.977 és de 2.000 habitants.

L'agricultura i la ganaderia són les zones a on desenvolupa, majorment, les seves activitats la població santjoanera, calculant-se

que les 3.857 hectàries, de cultiu i bosc, que conformen el terme municipal, mantenen, aproximadament, uns cinc mil caps de bestiar de consum.

Pluviometria.-

En 1.977 s'han recollit 722'4 lts. d'aigua de pluja per m²., lo qual indica que aquest any passat ha estat bastant plouent, encara que amb alts i baixos notables.

Per a fer efectiva la execussió dels accords adoptats, l'Ajuntament ha desenvolupat unes activitats de índole diversa, encaminades, sobre tota altra cosa, al millorament de la vida santjoanera.

Una d'aquestes activitats ha estat la de procedir a l'asfaltat dels carrers: Conquistador, Desert, Parras, Princesa, Unió, Lluna i Ermità, el qual venia demorant-se des de feia algun temps, per l'empresa encarregada de dur a terme aquestes obres, correguent-se el risc de tenir que actualitzar els presuposts, al allargar-se en demés aquesta espera, lo qual estava posant en compromís seriós, fins i tot, hasta la mateixa realització de s'obra.

Aprofitant, també, la presència a la nostra vila de les màquines excavadores, nivel·ledores, etc. se promogueren per part del Consistori altres obres, com per exemple l'alcantarillat i posterior asfaltat dels carrers: Julio Ruiz de Alda, Ramón Llull des del de Palma a n'el de Consistori, Major desde Socias fins al final, Sur des de Major a n'el de Manacor, Sol des de Major a José Antonio y José Antonio des de Sol a s'escaleta. El cost d'aquestes obres va ésser sufragat, totalment, per els mateixos veïns, ja que, al fer-se sense projecte, l'única forma viable per que puguin realitzar-se és fent-se responsable, els confrontants, del seu cost i execussió.

El Consistori, a través de la Delegació de Cultura, ha prestat, també, una atenció especialíssima a l'Escola, realitzant en aquell recinte, algunes reformes improrrogables, per un valor de 365.972 pessetes, lo qual ha estat possible, gràcies a la aportació de l'Ajuntament i a la ajuda econòmica de 250.000 pessetas proporcionada per el Ministeri de Educació i Ciència.

Des de fa temps venia demorant-se també la execussió de les obres de adecentament i renovació del Cementeri. Per atendre-les, s'ha

via elaborat un projecte i aconseguit, fa alguns anys, una subvenció oficial; no obstant, problemes més acucians, necessitats de més urgent solució, havien impossibilitat, fins a n'el moment present, la seva realització.

El cel i la gran activitat, desplegats per la Delegació que cuida d'aquest menester, han fet possible que aquest lloc sagrat hagi passat, amb un temps relativament curt, des de un estat de abandono quasi total a la hermosa realitat que és avui.

Una altre de les preocupacions del actual Consistori ha estat, - desde fa temps, la d'acabar, definitivament, les obres d'adecentament de la Casa Consistorial. En una de les reunions plenàries efectuades per la Corporació, va tornar sortir, precisament, a llum aquesta preocupació i, a fi de fer possible la realització d'aquestes obres, se va prendre l'acord de demanar una ajuda econòmica a la Diputació, - per que fos aquesta entitat i no l'Ajuntament, la que carregàs amb el seu cost; ja que hem considerat, sempre, improcedent afegir cargues extraordinàries a la, ja, dèbil economia municipal, sobre tot a ra, que les arcas de la casa brillen de netes que estan.

La Diputació, fent-se eco del nostre clam, nos va concedir una subvenció de 350.000 pesetas, per esser destinada a n'aquest fi, la qual nos ha permès afrontar els gastos de revoquament i embelleixement de la fachada lateral, l'adecentament del Saló d'Actes i del pati, o corral, i ha fet possible, al mateix temps, la habilitació - de la antiga pescateria, dependència que havia quedat deslligada, darrerament, de les atencions municipals, amb una acceptable, encara que petita, Aula de Cultura. El Consistori actual ha volgut amb aquesta mesura, donar una passa envant cap a la consecució de una hipotètica, però necessària Biblioteca Pública, allà a on les futures generacions santjoaneres puguin cultivar i desenvolupar la seva intel·lectualitat.

La segona edició de Fires i Festes, que va tenir uns preliminars i uns preparatius bastant incerts, va estar enrevoltada, des de el seu començament, d'un clima d'inquietant expectació, propiciat per uns fets que, sense esser de molt de relleu, bastaren per posar les Fires i Festes amb un perill cert de veure trencada la seva continuïtat. No va esser així, a Déu gràcies, i va tenir, a la fi, un desenvolupament acceptable, tant en lo referent els actes culturals, esportius i de divertiment, com en lo relatiu a exposicions i concursos.

No volem destacar cap dels actes celebrats, per la senzilla raó de que en cada un d'ells hi havia una certa motivació per esser programats. Desitjam, no obstant, fer notar el fet de que tots els Crups participants en s'Organització, consciens del paper que devien desem

penyar, rivalitzaren en desitjos de superació i aconseguiren que - l'interés popular no decaigués en cap moment, lo qual, tenguent en compte les dificultats del principi, deu esser considerat com a sín toma totalment positiu.

La conclusió final a que hem arribat, personalment, al intentar fer un judici objectiu dels fets que propiciaren la diversitat d'enfoques, convergents en les, ja, polémiques Fires i Festes, es la de que tenen que esser salvats tots els obstacles que se oposin a una nova concentració de forces i una vegada aconseguida aquesta concentració, canalitzar-les cap al millorament de la vivència comunitària santjoanera.

Durant els dies 27, 28 i 29 d'Agost, varen tenir lloc les tradicionals, però no massa animades, Festes Patronals, veient-se afectat negativament el seu desenvolupament per la pluja i el fret reinant, cosa desusada en aquesta època del any.

D. José Luís Medina, de Cadix, va esser el guanyador del XIV certamen Nacional de Fotografia, que organitza cada any, el Tele-lub local, dins el marc d'aquestes Festes. Com a nota curiosa direm que, per sa revetla, va tenir que esser adelantada l'ençesa dels "Focs artificials", degut a la inseguretat del temps.

El dia 29, tercer dia de Festes Patronals, va esser inaugurada l'Aula de Cultura, on pronuncià magistral conferència D. Miquel Bota Totxo i on els assistents pogueran calibrar els grans mereixements de la Coral de Sant Joan, quan va interpretar algunas composicions seves d'una forma exquisita i perfecta. En relació a aquesta Aula de Cultura hem de dir, també, que, posteriorment, en una de les reunions plenàries del Consistori se va prendre l'accord de donar-li el nom de Pare Ginard, en recordança del Fill Predilecte de la Vila, lo qual havia estat, abans, propiciat i promogut per l'embrionària Associació "Aplec d'Amics del Pare Ginard", grup que, conduït per en Miquel Gaià i Sitjar, vol dedicar el seu esforç a la difusió i ensenyament de la portentosa obra literària d'aquest gran santjoaner.

Propiciada per la Delegació de Cultura de l'Ajuntament, va quedar constituïda, el dia 7 de Novembre, la Associació de Pares d'alumnes de l'Escola Mixta Local, resultant elegit President de la mateixa D. Guerm Gaià Gaià.

No hi ha dubte que estam visquent, avui, a dins tots els ordres i a tots els nivells, una època extremadament canviant, lo qual nos indueix a comportarnos d'una manera distinta a com ho haguessin fet

en circumstàncies parel·les, en èpoques anteriors i a davant situacions aparentement iguals, també. L'Ajuntament, que no se sent ni pot sentir-se estrany a l'esdevenir del temps, ha tingut que adequar la seva actuació a les necessitats i condicionaments del moment actual, propiciant i alentant les corrents, que condueixen a la consecució d'una sana convivència grata i justa per tots els santjoaners. Conseqüents amb això, els membres del Consistori s'han esforçat per millorar lo millorable i adreçar, en la mesura de les seves possibilitats, qualsevol situació anormala, que vagi en detriment d'aquesta mateixa convivència.

Dificultats d'índole diversa han obstaculitzat, no obstant, en gran manera, la labor del actual Consistori; puix, a n'els escassos mitjans econòmics amb que compta s'hi ha afegit la confusa situació en que s'ha vist mesclat per obra i gràcia del canvi polític, qu'ha tingut lloc en el nostre país, precisament, durant el transcurs de l'any 1977. No obstant això, s'ha fet lo humanament possible per resoldre els problemes que s'han produït, promoguent reunions, o trobades, entre els veïns afectats per aquests problemes i els membres del Consistori, amb la sana intenció de cercar, entre tots, la solució més pràctica per cada un d'ells. Com es, per exemple, el cas concret de les aigües estancades del carrer Consistori i colindants, el qual pot ésser paliat amb la desviació de les que baixen pel carrer José Antonio, fins a la branca d'alcantarillat que passa pel de Consolació. Aquesta mesura va ésser propiciada, precisament, en una de les trobades de que hem parlat, cosa que vol dir que quant el seny domina les voluntats hi ha moltes possibilitats d'arribar a un entendiment.

Un dels problemes més espinosos, per ventura el que més, amb què s'enfronta s'Ajuntament, avui, és, sense cap dubte, el dels murosos.

havent sentat com a principi la igualtat de drets i obligacions de tots els santjoaners i a fi de fer possible la resolució d'aquest problema, el Consistori, en una de les reunions plenàries, va prendre s'acord de cobrar els impagats, mediant la via d'apremi, lo qual vol dir que, a pesar de la impopularitat d'aquesta mesura i a pesar d'haver-mos hi oposat, tots, sempre, no nos queda altre solució, per regularitzar i actualitzar els comptes municipals i arribar a aquella igualtat de drets i obligacions de què parlavem, que exigir la pagament dels impostes atrasats, per altre part ben legals tots, per un mitjà que no desitjavem.

L'Ajuntament, que és la Entitat aglutinadora dels problemes comuns: carrers, camins, alumbrat, etc, necessita de la col·laboració de tots per enfrontar-se a aquests problemes, els quals, al cap i a la fi, a

tots ens afecten per un igual. En conseqüència, l'Ajuntament es troba en sèries dificultats per arreglar res, mentres part dels conveïns, - que, així mateix, nos aprofitam dels serveis públics establerts, més neguem a cooperar amb el seu manteniment. Aquest és un raonament que, amb experiència, tothom entén, però que, per lo vist, no tothom admet. I aquesta és, i no n'hi ha d'altre, la raó per la qual s'ha tengut que prendre l'accord que acabam de resenyar.

Creim, sincerament, que ha arribada, ja, s'hora de plantetjarnos, a nivell de tots, la problemàtica santjoanera i d'assumir, cada un, - la responsabilitat del paper que nos toca desempenyar a dins la nostra societat. Es hora, ja, si és ver, alló de que l'unió fa la força, de que nos aferrem fort a ella si volem fer, realment, qualche cosa ú til pel millorament del nostre poble.

Instituint, l'any passat, la costum de confeccionar una Memòria - Municipal Anual, se pretenia per part del Consistori, al menys aquesta es la nostre interpretació personal del fet, donar-hi cabuda a totes les activitats i fets, produïts a la nostre Vila, durant l'Exercici immediatament anterior. La finalitat de aquesta mesura consistia, - primordialment, en deixar institucionalitzat un sistema que permeteix a les futures Corporacions erigirse en la força aglutinadora dels aconteixements més relevants, promoguts i organitzats pels diferents Grups o Entitats, existents en el nostre poble. Devem assenyalar, no obstant que la reacció general detectada a dins aquests mateixos Grups, ha si gut contrari a lo concebut per l'Ajuntament; puix s'ha cregut, per lo vist, que, amb aquesta mesura, ha volgut, el Consistori retallarhiles seves possibil-litats i drets i ferse seus els mérits contrets per - ells. Pareix esser que no s'ha interpretat amb tota fidelitat la nostra idea, ja que no es vera que volguessim apropiarnos dels fets dels altres, sinó, per el contrari, lo que volíem era donar-li la divulgació, que, segons el nostre criteri, mereixien. Resumit: O bé no exposarem clarament la nostre idea, o bé aquesta no fou interpretada d'accord amb el seu vertader significat.

Tot aixó ha duit com a conseqüència que aquesta segona edició de la Memoria Municipal, ens ha quedat un poc comprimida amb el seu contingut i hem tingut que orientarla cap a uns camps més humils, però, - també, de menys compromís.

Llamentam, de veres, que aquest intent d'aproximació no hagui arrelat entre els diferents grups locals, puix consideram que estamdes preciant una gran oportunitat d'unificar criteris i de coordinar esforços lo qual és, lògicament, més desitjable que la seva disgregació i, de passada, molt més positiu i convenient pel nostre poble, a qui, per altra part, desitjam servir.

És en aras d'aquest servei perquè estam, avui, aquí, amb grans - desitjos de patentitzar la invulnerabilitat del nostre amor i llealtat cap a la nostra Vila, a la qual hem dedicat moltes hores del nostre temps, amb l'intenció única i exclusiva de prestar la nostre col·laboració als quefers comuns, cosa que creim, per altra part, i en - consciència, que hem aconseguit.

Tenim que reconèixer, no obstant, que la perspectiva del Consistori actual, no és amb excés optimista, si hem de donar crèdit a les veus populars que ens manifesten, cada dia i a totes hores, la falta de representativitat nostra i hem de tenir en compte la falta de comprensió que trobam, fins i tot, entre els mateixos companys nostros. No hi ha dubte ens produeix, tot això, un cert desencant i desànim i ens retalla, en gran mesura, la nostre proverbial inquietud per les coses santjoaneras. Devant aquest panorama, que ofereix la nostre presència aquí, a pesar de les bones intencions, dels bons desitjos i - del grau de servei que encara queda, no és pot extranyar que desfallesquin les forces més trempades, se rompi la voluntat més ferma i s'enfonsi la resistència més dura.

Aquesta visió, més bé pesimista, quasi triste, de la nostre actualitat consistorial, queda compensada, en part, així mateix, per la - confiança que ens inspiren les noves institucions, que emergeixen, - tímidament, desde dins aquesta mar turbulenta que és, avui, la nostre societat, aprenent de democràcia. Les noves assosciacions que se van constituint, com són, entre noltros, la Associació de Pares d'Alumnes, els mateixos partits polítics, etc., disfrutaran, arrec de - la nova Constitució, que s'esta elaborant per les Corts Espanyoles, d'una personalitat i unes prerrogatives que les permetran afrontar - qualsevol situació, que s'esdevingui de les seves activitats habituals i normals. A elles, a les assosciacions, les correspon propiciar noves estructures on s'assenti, fermament la societat futura i on s'asseguri el desenvolupament cultural i econòmic, i fins i tot polític, dels pobles. Per això mateix, emplaçam, ja, desde ara, a aquestes embrionaries assosciacions, per que, a nivell de la vila nostra, el·laborin uns programas precisos i eficaces, on hi tengui cabuda una convivència, realment justa, per tots els santjoaners.

¡Aquest es el nostre desig!

¡Aquesta es la nostre esperança!

¡ Moltes gràcies!

LIQUIDACION DEL PRESUPUESTO DE 1977,
POR EL TENIENTE DE ALCALDE Y DELEGADO DE
HACIENDA GUILLERMO MORLA JAUME.

Como pueden apreciar en las liquidaciones del presupuesto, éste para el año 1.977 ha sido de 4.735.203,- pts lo que supone un aumento solamente del 9,70% respecto del año anterior, dicho aumento es ínfimo teniendo en cuenta la subida de todos los costes para realizar cualquier tipo de actividad.

Vamos a analizar primeramente los ingresos por qué conducto han llegado a las arcas municipales. El Estado ha ingresado 2.290.563,- pts o sea el 49%. La Diputación a través de una subvención para asfalto y alcantarillado de calles 589.589,- pts o sea el 12,55%. A partir de estas dos cifras que representan el 61,55% del total podemos deducir que con el sistema actual de impuestos municipales no podemos hablar de Autonomía económica en un pueblo no industrializado como es San Juan.

El capítulo que sigue en importancia a los enumerados es el de Circulación de vehículos que se creó precisamente para mejor dotar económicamente hablando a los Ayuntamientos ya que revierte totalmente en beneficio del municipio, pero por desgracia ha resultado ser impopular y de ello resulta que de 900.750,- pts presupuestadas según el censo de vehículos se han cobrado 636.950,- .

Otro capítulo también impopular es el de Prestación personal o " fábrica," y no debiera serlo ya que nos beneficiamos todos al tener un mejor circular por nuestros caminos vecinales aunque no todos en el estado que todos quisieramos. Por este concepto se han recaudado 104.422,- pero esta cifra sólo representa lo que se ha cobrado en efectivo y no lo que supondría en cifras el que muchos vecinos hayan preferido realizar el trabajo en vez de abonarlo en pts. efectivas.

Los demás ingresos se desglosan de la siguiente forma:

Impuestos directos : Matadero	59.494,-
Licencias de Obras	57.690,-
Plusvalías	27.799,-

Impuestos indirectos : Cementerio	11.770,-
Arbitrios	397.455,-
Recargos	633,-
Ints.	5.517,-
Contrib. Esp.	344.437,-
Existencia 76	23.025,-
Cobros anters.	112.750,-

Ahora pasemos al apartado de Pagos del presupuesto de los cuales voy a enumerar los conceptos más importantes que componen cada partida.

En primer lugar basándonos en la liquidación presentada tenemos el Cementerio en el cual se han invertido 154.577,- pts entre la instalación de farolas, recibos luz, 25.000,- pts según contrato con funeraria de Sineu para limpieza y servicios y 60.000,- del anticipo que se paga anualmente a la Diputación y que finaliza el presente año 1.978.

El Matadero únicamente se ha pagado a Gesa 1.016 pts.

En las Escuelas se han efectuado reparaciones de Fontanería, 21.570,- pts adecentamiento de fachada y limpieza periódica 25.413,-, excursiones 18.000,- y calefacción, por un total de 115.972,-.

En reparaciones de alcantarillado en las calles Buenos Aires, Mestre Mas y conexión Molinos-Consolación se han gastado 129.473,-. Es necesaria aclarar que por este concepto no ingresa un sólo céntimo en las arcas municipales sí en cambio cada año se gastan unas pts en solucionar las eventualidades que se presentan.

El alumbrado público entre reparaciones, bombillas y recibos Gesa 146.891,-. Además este año se ha instalado la farola de la plaza General Franco cuyo coste ha sido de 40.000,- pts. Como dato curioso ya que afecta por igual a todos los vecinos diremos que la luz pública ha costado 72,36,- pts por habitante-año.

En cuanto a vías públicas se han invertido 127.182,- pts en grava para arreglos y 21.600,- pts en limpiezas de calles.

En la partida de Edificios Municipales cabe resaltar la renovación del Salón de Actos con un coste de 72.984,-, se ha colocado un motor para instalación de agua corriente, reparación tejado, diversos mobiliarios, 56.297,- pts, amén de la limpieza de dependencias por

importe de 17.500,-.

El 15 de Junio fecha de elecciones, por este motivo se ordena a los Ayuntamientos que coloquen unos carteles para propaganda electoral, los cuales representaron un desembolso de 21.674,- pts.

En festejos se gastaron 277.198,- pts.

Ahora llegamos a la partida siempre polémica de Representación del Ayuntamiento. Y digo polémica porque muchos se preguntan si esta partida son las dietas de los concejales, del Alcalde, etc. Podemos asegurar que ningún miembro de ésta ha facturado ni una sola peseta en concepto de dieta o desplazamiento, por ello si me lo permiten voy a leerles todos los conceptos que componen dicha partida al igual que podría hacerlo con cualquier otra pero sería una relación interminable. Representación :

Confección árbol Navidad	1.477,-
Trofes Certamen Fotos	4.467,-
Fiesta S. Antonio	1.500,-
Corona Defunción familiar concejal	1.500,-
Vino Español día Pascua	963,-
Palmas Domingos Ramos	1.286,-
Vino Español Corpus	1.350,-
Platos porcelana Grupos Corales	7.244,-
Cerámicas Embajada a Méjico	6.182,-
Vino Español Fiestas Petronales	1.185,-
Invitaciones inauguración A.Cultura	6.546,-

T O T A L.....33.700,-

Instalaciones uso público 881.705,-. Corresponde al coste total del asfaltado de las distintas calles en las que se efectuó dicha mejora en 1.977.

En la conservación y mejora de fuentes y parques públicos de los que no podemos presumir en nuestro pueblo se han gastado 25.028,- pts entre la siembra de árboles 2.585,-, recibo Gesa motor 740,- y diversas reparaciones en campo baloncesto y escalinata C/ José Antonio.

En cuanto a Beneficencia el Ayuntamiento paga en la medida de sus posibilidades las medicinas a las Hermanas de la Caridad que en 1.977 han supuesto 29.794,-pts. Además al Tribunal tutelar de Menores se le ha dado una subvención de 181,-pts.

En lo que se refiere al Personal Activo me limitaré a enumerar las diferentes partidas ya que no necesitan explicación alguna.

El Personal Pasivo este año sí que ha costado sus buenas pts debido a que por parte de las Stas Bauzá Camps han reclamado al Ayuntamiento la pensión de orfandad que les correspondía 99.306,- pts lo cual sumado a las cuotas que normalmente se satisfacían y a la asistencia Farm. de 41.452,- resulta un total de 160.180,- por el concepto de pasivos.

Pasemos ahora a los gastos de Administración que solamente en material de oficina suman 65.318,- lo cual parece absurdo si no se tuviera en cuenta que solamente las placas para los distintos vehículos valen 38.200,-. El resto corresponde a impresos y libros contables.

Em correspondencia y teléfono 32,628,-.

En anuncios y subcripciones al B.O.E. y B.O.P. 8.636,-

Los intereses de una Operación de Tesorería han costado 3.000,- pts. Premio Recaudación a la Diputación 238,- pts.

Por lo que se refiere a Subvenciones el Ayuntamiento viene obligado a destinar el 1% del presupuesto anual de un fondo que se denomina Pósito Agrícola y que sirve para ofrecer préstamos a aquellos agricultores que lo solicitan para inversiones agrícolas a un interés módico. En el 77 se ha engrosado dicho fondo en 52.882,- pts. Otra subvención obligatoria al Instituto de Estudios de Administración Local por 5.208,- pts.

Como subvenciones voluntarias se dan las siguientes :

Herm. Caridad	9.000,-
Teleclub	6.000,-
Cabalgata Reyes	5.000,-
Coral San Juan	6.000,-
Colegio Cuerpos Nacionales	5.500,-
Fomento Turismo	1.200,-
T O T A L ..27.700-	

En señalización de calles y un espejo en cruce C/ Consolación y José Antonio se han gastado 10.363,-

Aparte del presupuesto que acabamos de enumerar se han realizado diversas mejoras gracias a subvenciones que se han conseguido a través de la Diputación y del M.E.C.

De la Diputación se consiguieron 350.000,- pts para transformar la vieja pescadería en Aula de Cultura, adecentar el patio interior, arreglo fachada C/ Consistorio y construcción de un nuevo baño aseo.

Del M.E.C. se recibió otra subvención por importe de 250.000,- con cuyo dinero se reformaron varias aulas de la Escuela que se encontraban en pésimo estado de conservación.

También deseamos anunciar que el presupuesto extraordinario del cementerio, del cual el año 76 anunciamos que disponíamos de 400.000, está liquidado. Referente al arreglo de terrazas de los nichos se ha cobrado ya de los particulares 41.695,- y quedan pendientes 5.649,-. El embaldosado de pasillos también se ha realizado con las aportaciones de particulares y se han recaudado 88.200,- quedando pendientes 30.200,-.

Estudio comparativo tres últimos ejercicios

	1.975,-	2.720.043,-	
PRESUPUESTO :	1.976,-	4.316.059,-	Aumento 58,67%
	1.977,-	4.735.203,-	A " 9,70%
	1.975,-	1.545.678,-	
Personal activo	1.976,-	1.674.389,-	Aumento 8,34%
y pasivo	1.977,-	2.223.107,-	" 32,79%
	1.975,-	95.888,-	
Alumbrado público	1.976,-	101.740,-	Aumento 6,31%
	1.977,-	146.891,-	" 44,55%
	1.975,-	455.218,-	
Pendiente de pago en 31 Dicbre:	1.976,-	0,-	
	1.977,-	3.868,-	
	1.975,-	235.979,-	
Pendiente de cobro en 31 Dicbre:	1.976,-	328.950,-	
	1.977,-	417.697,-	
	1.975,-	102,-	
SUPERAVIT :	1.976,-	351.975,-	
	1.977,-	501.494,-	

INFORMA, ANTONI SASTRE GAYÀ,
CONSELLER I DELEGAT D'OBRES
DEL AJUNTAMENT DE SANT JOAN.

En primer lloc vos diré el que és o hauria d'esser la comissió - d'obres, que crec molts ja ho saben, però per si hi ha qualcú que no - ho sap és una comissió encarregada de vigilar que es cumplesquin, - dins un ordre, les normes municipals.

Cap dels individus que la formen, tot sol, té força legal per de - cidir si una cosa s'ha de fer d'aquesta o d'aquella altra manera. Si - nó que sempre deu esser la Corporació, amb majoria, la que dicides - qui o aprovi qualsevol resolució.

Dic això perquè és una pena que tot el poble no sapi que abans - d'anar a prendre una tirada, s'ha d'haver anat al Ajuntament a soli - citar un permís d'obres. I que qualsevol obra que es faci sense auto - rització és ilegal.

Una de les activitats més corrents d'aquesta comissió és estudiar com s'ha de distribuir el³ que es recauda en concepte de fàbrica o de prestació personal. Això podem dir que es gasta exclusivament en a - dobs de camins; o siga, pagant la grava, el transport i a les obradu - res (mano de obra).

Aquesta comissió sempre ha procurat que els camins s'adobassin - per ordre d'importància. Encara que, de vegades, camins secundaris - estiguin millor arreglats que altres més importants. Això té una ex - plicació: Si hi ha uns quants grups interessats en qualque camí, de - manen per fer la fàbrica ells mateixos. I vos diré que aquest siste - ma a donat molt bon resultat. Per la senzilla raó de que els que l'han adobat són els mateixos que en passen, i saben la feina que els ha - duit, i per això el respecten molt més; o siga que van més alerta en espenyar-li les voreres quan llauren, o espolsar-hi la terra i fins i tot tirar-hi fens i trossams (escombros). Per tant si ni ha que es - tan interessats en aquest sistema d'arreglar els camins que llavors passin i els hi donarem una més ampla informació.

A l'exercici de l'any 1977 s'han recaptat, en concepte de fàbri - ca, mes 104.000 pessetes i s'han gastades 127.000 pessetes. En po - ques paraules hi ha hagut un dèficit de 23.000 pessetes, degut a que n'hi ha que encara que s'els hi hagi avisat no han pagat. Però que - sàpiguem que tot això no deuen a tota la Comunitat, i principalment a n'els que han pagat.

Ja que parlem de camins crec que és interessant informar-vos del projecte que volem dur a terme: L'asfaltat del camí d'Horta, que després d'haver-lo repassat nos hem adonat que en el projecte no hi ha l'axamplament del tros que falta, i per això s'ha tornat enviar demanant un complement. I també tenim sollicitat a n'els serveis de cooperació el projecte d'asfaltat del camí de ses Casetes, que consideram és uns dels menys problemàtics, ja que es va axamplar fa uns anys, i a més que té molta circulació.

Un altre dels problemes en que s'enfronta aquesta Comissió és amb els permisos de construcció de xalets i casetes de fora vila; que encara que no tinguin mes ordenances municipals que regulin aquest tipus d'obres, si que n'hi ha unes de provincials que si no es compleixen, a la llarga, poden causar molts de problemes.

Un dels problemes que ara se nos han presentat és la continuació del carrer de Sant Joan. En Pep de Gossauba ha demanat per fer una casa nova, ja que diu que la que té li cau de per tot. I en aquest respecte l'Ajuntament té molt mal pronunciar-se, ja que no tenim legalitzat un pla d'ordenació urbana, que es va demanar el mes de Juny de 1972. Per això varen convidar a una reunió als possibles interessats perquè es posassin d'acord; cosa que, de moment, pareix difícil, ja que no estan conformes amb l'assumpte econòmic.

Però no sempre les acertam totes, perquè varem planejar fer una neteja a tots els carrers del Camp d'En Fiol. Es va convidar als veïnats a que col·laborassin fent les aceres i d'aquesta manera s'evitaria que l'herba tornàs créixer i que qualcú hi tiràs el seu caramullet de trossams o fens. Però, els anuncis de l'Ajuntament no han servit de res (encara que els permisos de les obres seria gratuït), la gent no n'ha fet cas. Però no nos desanimam, sempre haurà servit per una millora d'aquells paratges.

Així podríem seguir parlant de problemes, uns de més difícil solució i els altres de més fàcil.

Però lo més important de tot és que prenguem consciència de que el Poble no és de l'Ajuntament, sinó que és una empresa de tots i amb un poc de voluntat es podran arreglar molts de casos i problemes: com el de tirar fens per la vorera dels camins, o deixar objectes en mig dels carrers que facin nosa, o fer decents alguns solars que ofereixen un estat d'allunyament i que tant sols amb una paret canviarien molt d'aspecte.

Pot ésser que l'Ajuntament no s'ha preocupat el suficient de totes aquestes coses, encara que dins tots naltres hi hagi bona voluntat, no sempre acertam lo millor, perquè es clar com tots els humans tenim els nostres defectes.

Ara m'agradaria ampliar un poc l'informe que ha donat En Company referent al claveguerat (alcantarillado), o més bé, a les aigües brutes que hi ha en el cantó del carrer del Molins amb el carrer Consistori. Què vos promet, que tant el Batle, com els regidors (concejales), som els primers que estam empegats de no haver estat capaços de resoldre, i per tant crec que mereix la pena una explicació:

Sabem que en principi el problema quasi no existia, sortia un poc d'aigua bruta del carrer de les Monges, després del carrer del Sol, però que normalment no arribava a baix, perquè es repertia pel carrer Josep Antoni i de Ciutat i acabava escampada per tot el carrer, en la seva corresponent olor, com es pot suposar. Això va esser el que va moure els veïnats de per allà dalt a fer claveguerat, ja que es podia enllaçar amb un aubelló vell que ja hi havia i per tant era legal fer aquestes obres. Si vos hi fi voreu que es va resoldre un cas per l'estil en el del carrer de Bons Aires, anant enllaçada davora la Banca March, i també a n'el Carrer de Consolació, anant a enllaçar a al fi del carrer fort. Però a on varem quedar aturats de bon de ve res va esser dins el Camp d'En Fio, que allà si que no es pot enllaçar en cap aubelló ni claverugat, perquè no n'hi ha; i així com abans bastava fer una fossa sèptica o un pou negre, ara la Llei diu: hi ha que d'haver una depuradora exterior, que costaria molts de mil.lions i a Sant Joan serian mals de replegar.

Només voldria afegir-hi unes paraules d'agreïment a Don Rafel Bauçà, per moltres En Primate, que creim que si no fos del seu assessorament nos hauriem equivocat moltes més vegades.

I això és tot quant vos volia dir, i moltes de gràcies de la vostra atenció.

SECCION DE MUSICA Y DANZA.-

La sección de música y danza de este Teleclub, recuerda a todos los interesados, que siguen abiertas las listas de inscripción, para las clases de solfeo, guitarra, banda de tambores y trompetas y danza popular mallorquina y que tienen lugar los miércoles y sábados.

Para inscribirse, les rogamos se dirijan al vocal de esta sección, Miguel Gayá Bauzá.

DEPORTES

Collerense	1	San Juan	0
San Juan	2	Felanitx	2
Artá	2	San Juan	0
San Juan	3	Andraitx	1

El C. D. San Juan parece estar reaccionando positivamente, teniendo en cuenta sus posibilidades; aunque los resultados parezcan contra producentes hay que hacer constar la categoría de los contrincantes.

Cabe destacar que en nuestra villa se está defendiendo con ímpetu, coraje y tesón; ya que sus jugadores luchan por un puesto en el once inicial. Teniendo que mencionar también que en algunos de sus desplazamientos no ha sido la suerte su mejor aliada.

En cuanto al conjunto parece estar bien estructurado, siendo su fuerte la línea defensiva; flaqueando la media, si cabe, en sus funciones atacantes.

Juveniles.-

San Juan	3	Montuiri	1
Santany	4	San Juan	1

Se inició el torneo Primavera con buen pie. Hubo victoria local - en el ya considerado derby comarcal, deleitando al público con un buen espectáculo en donde se vieron bastantes goles, a lo que estábamos poco acostumbrados.

Desafortunadamente en su primer desplazamiento se vio truncado su buen comienzo, si bien la derrota no debió ser tan abultada, ya que se luchó para más.

Esperemos que en los partidos que le restan no decaigan en su afán de victoria.

Deporte escolar.-

El deporte intenta resurgir en las categorías escolares de nuestra villa, mediante la unión de varias poblaciones colindantes a la - nuestra (Villafranca, Montuiri, Felanitx, etc.). Realizando distintas actividades deportivas, tanto en nuestra localidad como en las ya mencionadas.

Los resultados, en lo que concierne a nuestros representantes, han sido bastante alagüeños mirando hacia el futuro del deporte sanjuanense.

Miguel Gayá

pagèsia

POSIBILITATS DE LA RAMADERIA DE BOVIM.-

Es un fet indiscutible que la producció agrària de cada comarca - s'ha d'orientar d'acord amb un factors determinants, com poden ésser: la dimensió de les finques; el microclima; la manca o abundància d'aigua; la demanda del mercat; la força econòmica del pagès i els seus coneixements en matèria agrària. Les grans reformes agràries solen es ser impopulars i a vegades improcedents; ajudem als mateixos pagesos a fer el canvis necessaris.

En quan a Sant Joan sabem: que hi ha algunes finques grans, bastantes de mitjanes i moltes de petites; un clima humit d'hivern i - sec d'estiu; aigües subterrànies a quasi totes les finques, pero de - molt irregular caudal; demanda creixent en el mercat illenc de carn; - la majoria de pagesos disposen d'alguns diners o poden conseguir prèstecs; i, finalment, té gust en el bestiar.

Del conjunt de les esmentades condicions arribam a la conclusió - que en el nostre terme es podria augmentar en gran manera la producció de carn de vadell, llevar de les finques més grans i de reguils, on es possible dedicar-se a la gran producció de vaques de llet.

El bovim destinat a carn es podria acomodar en les mitjanes finques, en estabulació lliure, que requereix boveries de baix cost, sempre que, com a mínim, es disposàs d'aigua per abeurar; aquesta finca es dedicaria per complet a la producció ferratjera, mentres que les altres escampades farien cereals-pienso i palla o ferratjeres adequades per ensilar o secar.

Essent el bestiar de carn menys exigent que el de llet, el pagès podria viure en el poble, per tal de fer dues pasades diàries a la boveria; els bovets i vadellletes s'importarien de les comarques a on hi ha abundància de vaques de llet (Campos i Sant Jordi), s'alimentarien amb llet artificial i pinsos composts a les primeres setmanes.

Com a factor important hi ha que tenir en compte que el bou es menys malaltís que el porc i que suporta millor la estabulació que les ovelles.

I finalment, sembrant ferratjeres d'alguns anys de durada, seria una manera de fer produir els minifundis amb poca feina.

La construcció de corrals i boveries es feria d'acord amb les directrius dels tècnics provincials de Ramaderia o del Servei d'Extensió Agrària. Això creim que seria una de les possibles solucions de - la falta de rentabilitat de la petita empresa agrària, que amb moltes finques i poques quarterades fa molta feina i sol treure pocs diners.

Josep Estelrich

PETRA WALKOVIK

Petra Walkoviak, señora alemana, casada con un "santjoaner", ya lleva entre nosotros 8 años, por lo que la podemos considerar como "santjoanera".

Petra, se ha ofrecido de una manera completamente desinteresada y gratuita como Profesora de un Curso de Mecanografía dando una admirable lección de civismo, y de amor por las cosas y problemas de Sant Joan. Al ofrecer su colaboración a la Asociación de Padres de Alumnos. Su gesto creemos debe ser conocido y destacado

¿Porqué te ofreciste como profesora, teniendo como es de suponer tus trabajos como madre de familia?

Me he ofrecido como profesora de mecanografía porque teníamos el problema de no tener profesor alguno para enseñar a los niños de San Juan en este terreno.

Como soy madre de dos crios y se que saber un poco de todo, siempre hace falta; me gustaba la idea que estos niños de nuestro pueblo también tengan la oportunidad de aprender voluntariamente algo que les puede servir el día de mañana para ganarse la vida que es lo más importante. Como por falta de tiempo de parte de los niños (deberes y tardía salida del colegio) solo podemos hacer las clases en las tardes de los sábados aunque preferia hacerlo también una vez dentro de la semana para seguir más rápido.

Estas dos horas puedo quitarlas de mi trabajo en casa.

¿Como van las clases?

Las clases empezaron en enero del año 1978.

Son 28 alumnos repartidos en dos clases de 1 hora de duración cada una.

¿Tu hablas perfectamente el mallorquin ¿Porqué aprendiste nuestro idioma? ¿es para sentirte más identificada con nosotros?.

Puedo decir que he aprendido el mallorquin por aprenderlo. Sabía el castellano. Por la familia y la otra gente me ha quedado por si solo este idioma en oírlo hablar, así poco a poco lo he aprendido.

No se puede sentir identificado con vosotros solo por hablar igual. Por eso hacen falta muchas cosas más.

¿Qué estudios cursaste?

Tengo los estudios de E.G.B. de 9 años cosa natural en Alemania, y despues 3 años de estudios de comercio con el correspondiente examen final. Aquí se entendería por bachillerato superior pero con carácter comercial.

¿Dónde te gustaria trabajar?

Me gustaría ser guia de turismo si no estuviese casada, así sería libre. Es un trabajo muy interesante.

¿Cuántos países conoces?

Conozco Alemania, España, Italia y Austria.

¿Cual era tu trabajo en Alemania?

Mi trabajo en Alemania era de secretaria del Juzgado central de Berlín.

¿Que es lo que más te ha costado para acostumbrarte a los españoles? (mallorquines).

¿Qué más me ha costado?. Primero el mallorquín, después la manera de vestir y de pensar. La vida con los animales por mal tratarlos. Es to me molesta hasta hoy en día y se que no me acostumbraré nunca. Des pués el poco respecto de los hombres por las mujeres.

¿El mayor defecto de los "santjoaners"? (hombres)

El mayor defecto de los hombres para mi, es la importante visita al café, hasta dejar la mujer sola en casa por las noches. El pensar que la mujer solo sirve para estar en casa y para trabajar en el campo. Para él, la mujer no es la compañera sino la que hace el trabajo que a él no le agrada. Hay muchos que por falta de educación se comportan como niños mal criados cuando se enfadan.

¿El mayor defecto de las "santjoaneres"? (mujeres)

El mayor defecto de las mujeres es la cobardía delante del hombre. De muchas, el defecto de hablar mal detras de los otros y la cobardía de decirlo a la persona de que se trata.

¿Cuál es la cualidad que más te gusta de la gente de San Juan?

La cualidad de la gente de San Juan es ante todo la amabilidad y serenidad y el interés de ayudar a los otros. También la unidad de la familia en general.

¿Que más has añorado de tu Alemania (Berlin)?

Primero cosas personales de familia y la diferencia de la manera de vivir y de comportarse.

¿Qué consejo darías a la mujer de San Juan, sobre el matrimonio?.

que si no le gusta que el hombre salga solo de casa y la trate de moza, vale mas no casarse con él. Pensar mucho antes de hacerlo.

Los que ya estan casados ya poco pueden variar, porque normalmente una persona no cambia su personalidad por la del otro.

Si no se puede aguantar al marido dejarle lo antes posible aunque en un pueblo siempre hay mas dificultades para esto.

¿Sobre la educación de los hijos?

La educación de los niños ya ha empezado a cambiar aunque no estan acostumbrados a criarlos con respecto a los mayores. Aun a mucha gente mayor les hace falta esto. También hace falta respecto a la mujer en si. Yo lo reconozco asi. La mujer primero, después el hombres. No está bien, dejar hacer a los niños lo que quieren. Los niños no tienen que mandar en casa ni en ningún sitio. No quieren a los padres - mas o menos por estas cosas.

¿Sobre la vida social? (Relaciones entre vecinos)

Las relaciones entre vecinos en general son buenas y necesarias.

Y finalmente que opina, sobre la cultura, el trabajo de la mujer, sobre el trabajo del hombre?

Es necesario que la gente se forme culturalmente, ayuda mucho el viajar, hablar con otra gente y es preferible hablar otro idioma por eso. Aquí hay muchas ocasiones para practicarlo.

También es necesario que tanto los hijos como las hijas cuando terminan los estudios aprendan un trabajo fuera de casa para ganar su propio dinero y para independizarse.

En el trabajo el hombre y la mujer se tienen que aprovechar de to dos los derechos que tienen. Ya es hora que todos se despierten. El - que trabaja, tiene derecho a todo, igual que el dueño. El tiempo de - esclavos ha terminado ya, hay que ganarse la vida como corresponde. - La mujer tiene que ganar lo mismo que el hombre, en el mismo trabajo, aunque a muchos hombres no les gusta la idea.

C O S A S D E A N T A Ñ O

A MODO DE INTRODUCCION

Bajo el epígrafe "COSAS DE ANTANO", hemos reunido un pequeño grupo de estudios o artículos breves, referidos a un pasado más o menos cercano a nosotros y a nuestro pueblo San Juan.

Consideramos el tema interesante y casi inagotable. Recogemos que los ancianos viven de recuerdos. Por este motivo, no es difícil, si nos acercamos a ellos ~~los~~ ancianos - con amor y respeto, ir recogiendo de sus labios, unas historias, anécdotas, costumbres que los cronistas oficiales (cuando los ha habido) nunca recogieron, quizás por considerarlas demasiado del "pueblo", cotidianas y por lo tanto pueriles e impropias de figurar en la Historia propiamente dicha.

Estudiar nuestro pasado, consideramos puede ser además de interesante desde el punto de vista literario, aleccionador si lo comparamos con nuestra realidad presente, aunque de este estudio saquemos conclusiones distintas o contradictorias, conclusiones que para unos tendrán el nombre de "Progreso" y para otros el nombre de "Decadencia".

Nuestro deseo era de que este trabajo fuera presentado en lengua vernácula, el desconocimiento de la escritura y gramática mallorquina nos ha hecho optar por el castellano, aunque consideramos que para hablar o escribir de lo "nostro" debe emplearse la lengua nostra.

"DONAR ELS MOIS D'ANYS Y BESAR MANS"

Día 26 de Diciembre, "la segona festa de Nadal", día de San Esteban (de aquí el popular dicho mallorquín: Ha durat de Nadal a Sant Esteva, para designar lo efímero) existía la costumbre de ir a "donar els mois d'anys i besar mans" a los padres, abuelos, tíos "padrins de fons" (padrinos), etc. y "fins y tot" se visitaban a la "dida" (nodriza, los que la tenían), al "senyors" y a toda persona que les unieran lazo de sangre o amistad.

La visita comprendía, en "tastar las coques de Nadal, el també de metla, le torró de Quijona (así lo pronunciaban las gentes ancianas, refiriéndose a Jijona), turrón este último de fabricación casera como los demás dulces nombrados, hecho con almendra "treacades y capolades en la máquina de capolar porc" y con los demás ingresientes de azúcar, etc.

Después de "tastar" las pastas y dulces, que entonces eran de fabricación enteramente casera, era el momento, del acto ritual como una ceremonia religiosa, de besar el dorso de la mano derecha de nuestros mayores, con devoción, con amor, con profundo respeto.

!Que molts d'anys, pogueu veure les Festes de Nadal! era la felicitación y deseo de los jóvenes.

Y nuestros mayores, pensando en un mañana incierto, y por otra parte con una gran confianza en la Divina Providencia, contestaban:

!Amén! Es que Deu vulgui!.

Navidad ha perdido su gran sentido de fiesta cristiana y familiar, y aunque se siguen fabricando cocas y turrón de forma industrial, y nos seguimos visitando y felicitando, el acto entrañable, llenado de amor y respeto, el acto, de "besar mans", ha desaparecido casi completamente de nuestras costumbres.

CAMPIONAT D'ESPORTS

Organitzat pel Club...

Va començar amb vint i cinc participants, seguint un al·targament per les restes de l'any. Va destacar la major participació per part de la joventut, després de la qual va començar la competició esportiva amb diverses proves i alguna competició de bàdminton.

Les desenes d'interès dins la Federació Barcelonina, indubtablement que continuï l'any que ve. Ja es té una idea de l'èxit perquè es puja, el 19 de setembre d'octubre. Esperam que del 19 de setembre poguem fer una reunió, de consistència en cinc títols i nacelles obertes als altres participants.

SANT JOAN

Boletín informativo del Teleclub comarcal de San Juan, nº 25º

C/. Belisario 18, San Juan.

Abril 1.978. Nº 71

Director: Carlos Costa Salom.

Equipo de Redacción:

Miguel Gayá Bauzá	José Bauzá Bonet	José Roig Bauzá
Miguel Gayá Matas	Guillermo Florit	Juan Morey Company
Juan Bauzá Roig	Arnaldo Bauzá Sastre	Bernardino Company
José Estelrich	Cosme J. Niquorra	Juan Font Roig

COLABORADORES:	Juan Barceló Matas	Juan Company Gayá
Juan Gayá Matas	Miguel Fuster	Antonio Sastre Gayá
Miguel Florit Huguet	Guillermo Morlà Jaume	

PROTECTORES DE SANT JOAN.-

Ayuntamiento de San Juan, D. Miguel Estelrich, D. Juan Bauzá Antich,
D. Ramón Gayá Carbonell, D. Miguel Fuster, D. Gabriel Ferriol,
Dña. Francisca Gayá de Chacártegui, Dña Antonia M. Soler Gayá,
D. Juan Oliver de Mayá, D. Francisco J. de Senmenet d'Els Calderers,
D. Fulgencio Rosselló de Son Gual Dña. María Camps Vda. de Oliver
Dña. Antonia Bauzá Camps, D. Luís Alemany Vich, Dña. Margot Christoffel
Dña. Antonia Camps Vda. de Truyols, D. Francisco Camps de Sa Bastida
Dña. Micaela Verger Vda. de Rosselló.

NOTAS DE LA REDACCION.-

Las opiniones expresadas en los artículos y colaboraciones publicadas en este Boletín, manifiestan la forma de pensar de sus autores, pero no necesariamente la de los que en él trabajamos.

Los artículos escritos en catalán o mallorquín, son reproducción literal de sus originales, no haciéndose, esta redacción responsable de las faltas que en ellos pudieran existir.

